

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická/praktická část*
Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická/praktická část*

Jméno a příjmení studenta	Daniela Lašútová
Studijní program	B 8206/Výtvarná umění
Obor/ateliér	8206R102/Multimedia a design/ateliér Průmyslový design
Forma studia	prezenční Akad. rok 2013/14
Název práce	Aplikování 3D textilie v produktovém designu
Oponent práce	Mgr. art. Ondrej Eliáš

Študentka Lašútová si vo svojej bakalárskej práci s názvom *Aplikování 3D textilie v produktovém designu* zvolila zaujímavú, ale zároveň náročnú tému, nakoľko ide ešte len o rozvíjajúcu sa oblasť textilného priemyslu. Hrozí tu riziko nedostatku domácej odbornej literatúry, čo sa aj potvrdilo v teoretickej časti práce, kde sa študentka snaží oboznámiť s danou problematikou. Historický vývoj je len naznačený, v rozdelení technických textílií podľa použitia a vlastností sa obsah opakuje. Väčšina informácií o 3D textíliách (od kapitoly 1.5) je prednesená veľmi komplikovaným jazykom prebratým z verejne dostupnej literatúry. Obsahuje veľa odborných pojmov a termínov, ktoré však nie sú dostatočne vysvetlené (napr. v slovníku pojmov). Študentka používa dlhé zložené súvetia, v ktorých sa stráca a výsledkom je niekedy až nezrozumiteľnosť formulácie. Nedôsledná typografia a množstvo preklepov znižujú úroveň práce. Naopak veľmi pozitívne hodnotím osobnú návštevu študentky vo firme Tylex Letovice, a.s., kde videla výrobu 3D textílií „na vlastné oči“, čo jej dalo určite viac ako štúdium literatúry.

Hodnotnejším dojmom pôsobí analytická 2. kapitola s ukázkami už zrealizovaných aplikácií 3D textílií na produktoch od rôznych dizajnerov. Túto časť by som rozšíril o ďalšie projekty a výrobcov, aby slúžila ako dôkladná rešerš pred začatím navrhovania. Nevie, prečo si autorka nezmapovala aj zahraničných výrobcov 3D textílií, v práci uvádza len firmy pôsobiace v Česku.

V úvode praktickej časti študentka spomína prvotnú inšpiráciu prírodným úkazom – polárnou žiarou, od ktorej ale nakoniec upustila. Viem si predstaviť, že napr. pri stropnom svietidle pripomínajúcom tento úkaz, by sa dali vhodne využiť ponúkané vlastnosti 3D textílií ako sú ľahkosť, vzdušnosť a predovšetkým zaujímavé štruktúry pri podsvietení.

Prvotné kresebné štúdie produktov sú publikované len na jednej A4, čo je pri dizajnerskom hľadaní veľmi málo. Bolo by zaujímave poznať aj vizuálne (kresbové) uvažovanie autorky. Taktiež experimentovanie s finálnym textilným materiálom (3D distančná textília) by som lepšie fotograficky zdokumentoval.

Kedže som nemal možnosť finálny produkt fyzicky vyskúšať, budem sa vyjadrovať len na základe poskytnutých podkladov (vizualizácií) v praktickej časti písomnej práce.

Finálny produkt je sedací nábytok – kreslo. Navrhnuť pohodlné a zároveň novátorské kreslo je neľahká úloha aj pre skúseného dizajnéra. Musí spĺňať prísne ergonomické parametre, ktoré študentka v práci len teoreticky naznačila. Z nákresu nevieme výšku sedáka, ani aké veľké budú textilné elementy. Musíme teda len dúfať, že si slečna Lašútová urobila priestorové 1:1 makety, na ktorých si svoje riešenie patrične odskúšala.

Nosnú časť kresla má tvoriť kovový rám z 8mm drôtu (tyčoviny), čo sa mi zdá poddimenzované a pri väčšej záťaži bude dochádzať k deformáciám drôtu (najmä podnože). Odporúčam použiť radšej oceľové trubky (Ø min. 16 mm), ktoré budú aj ľahšie. Pri bočnom pohľade (na str. 43) je kruhová konštrukcia veľmi predsunutá a obávam sa, že sa kreslo bude prevracať smerom dopredu. Preto dávam na zváženie predĺženie podnože alebo použitie inej varianty napr. ako sú zobrazené na str. 41.

Zaujímalo by ma aké bude uchytenie textilných prvkov o kovovú konštrukciu. V práci to študentka Lašútová spomína, ale aký variant si nakoniec vybrala nevieme. Nevhodné riešenie môže negatívne ovplyvniť inak čistý výraz kresla. Ak nebude uchytenie dostatočne silné (alebo kovová sieť hustejšia) môže dôjsť pri sadnutí na menšie textilné elementy k ich prepadávaní cez kovový rám. Autorka mohla viacej pouvažovať aj nad inými tvarmi textilných prvkov a spôsobe umiestnenia na kovovú konštrukciu. Napr. textilné prvky mohli byť guľového tvaru a na kovové kruhy by sa navliekali ako korálky. Tým by sa vyriešilo aj spomínané uchytenie.

Viac sa mi pozdávajú, keď sú textilné komponenty umiestnené samostatne na podlahe a vytvárajú štylizovanú 3D krajinu či reliéf. Umiestnenie textilných prvkov na kovovú konštrukciu pôsobí nanútené a neusporiadane, čomu neprispieje ani možnosť užívateľa vyskladať si mäkkú časť podľa seba.

V závere práce sa študentka zmieňuje, že kreslo má byť atraktívne aj pre „detskú dušičku“. Preto sa pýtam, kto má byť konečný užívateľ? Pretože pri detskom nábytku platia oveľa prísnejšie kritéria na bezpečnosť. Podľa môjho názoru pre deti by boli vhodné len samostatné textilné prvky, z ktorých by si mohli vytvárať vlastné domčeky alebo skrýše.

Študentka splnila zadanie svojej bakalárskej práce, ale vzhľadom na spomínané nedostatky jej navrhujem hodnotenie C (dobré).

Návrh klasifikácie: C – Dobré

V Trnave, dne 30. 5. 2014

podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte